

vægt på at finde frem til årsagssammenhængen mellem de forskellige naturforhold, og især er nedbøren indgående analyseret. Under afsnittet „Economic Geography“ gennemgås de vigtigste produkter, så man får et godt billede af disse afgrøder fra et tropisk monsun-område, men også her holdes formen elementær.

Det sidste større kapitel „Human Geography“ indledes med nogle interessante sammenligninger mellem den hvide og den farvede mands tilpasningsevne i troperne, altsammen til fordel for den mørke, efterfulgt af nogle typiske betragtninger over den hvide mands undervurdering af de farvede. Endvidere behandles de enkelte befolkningsgruppers indvandring, deres fordeling på øen og nære tilknytning til specielle erhvervsgrøner. Bogen afsluttes med en sammenfatning af det gennemgåede stof indenfor Ceylons enkelte naturlige regioner. Den rige illustration gennem de mange kort gøres desværre noget uklar på grund af det dobbelte navnesæt (engelsk og singhalesisk), og måske kunne nogle af kortene have været sparet eller erstattet med mere sigende fremstillinger.

Kr. M. Jensen.

Per Høst: Hva verden viste mig. Aschehoug, Oslo 1951.

Per Høst kom som ganske ung op på zoologisk museum og ville starte en ekspedition til New Guinea. Det gik selvfølgelig ikke så let, og Per Høst kom ikke til New Guinea, men har dog fået set en del af verden. Bogen her skildrer hans oplevelser som zoolog med sælfangerskuderne i Hvidehavet og i Vestisen, og forfatteren er en blændende fotograf, hvis sælbilleder simpelthen ikke kan være bedre, og man får et levende indtryk af den mægtige norske sælfangst, der drives i Vestisen og ved New Foundland. I 1951 blev der alene af norske sælfangere dræbt 51.000 grønlandssæler og 137.000 klapmytse i isen ud for Østgrønland, og ved New Foundland fangede nordmændene 135.000 grønlandssæler, og canadierne fangede 160.000 grønlandssæler; ikke desto mindre er forfatteren, efter ved luftfotografering at have optalt bestandene på ynglepladserne, meget optimistisk og mener ikke, at bestanden af grønlandssæler står overfor nogen umiddelbar fare, hvorimod der er fare for klapmytsen.

Fra sælundersøgelserne kom forfatteren til Amerika, arbejdede en tid på en zoologisk station i „The Everglades“ i Florida, og derfra videre til den berømte station på Barro Colorado i Panama. Denne station ligger på en ø i en af de kunstige søer, som dannedes ved bygningen af Panama-kanalen; ved oversvømmelsen trængtes

dyrearterne sammen inde for et meget lille område, og Barro Colorado er et eldorado for en zoolog.

Bogens sidste halvdel handler om forfatterens besøg og lange ophold hos cuna- og choco-indianerne i Panama og nordlige Colombia. Afsnittet her er illustreret med dejlige fotografier, både i sort-hvidt og i farver (efter codachrome-optagelser). Per Høst er en sikker og pålidelig iagttager, der har den største sympati for disse folk, hvis kultur snart forsvinder.

Bogen er en populær rejsebog, skrevet af en zoolog, men vel at mærke en mand, der har øjnene åbne, og som ved hjælp af kamera og pen forstår at delagtiggøre andre i sine oplevelser, så vi her har fået en bog, der virkelig hæver sig over gennemsnittet af rejsebøger.

Borge Fristrup.

Aurada, Fritz: Steinernes Wunderland. Die Formenwelt der Alpen. (Kleine Länderkunde, unser Wissen von der Erde). Stuttgart 1951. 150 sider, incl. litteraturliste.

Alpernes uendelige rigdom på former er emnet for denne lille bog, hvori Fritz Aurada gør et forsøg på at analysere de forskellige formelementer, sådan som de er fremkommet som følge af erosion og sedimentation.

Bogens første afsnit behandler de formende kræfter, såsom vejrsmuldring og forvitring samt vandløbs og gletsjeres mekanik, og det kan læses med godt udbytte af selv ikke-alpinister. På fortrinlig måde behandles her de forskellige vejrsmuldrings- og forvitningsprocesser i sedimenter henh. eruptiver. I afsnittet om gletsjerne er forfatteren tydeligt på hjemlig grund og yder her på grundlag af nye undersøgelser fortræffelige bidrag til forståelsen af gletsjernes bevægelse.

I bogens andet afsnit, de alpine former, overfører forfatteren de i første afsnit vundne erfaringer på alpeformerne, der behandles systematisk fra alpetinde til alpedalbund, og beretter heri om spillet mellem de forskellige processer og disses resulterende indvirkning på grundsubstansen, alperne. Et særligt kapitel behandler her, noget vidtløftigt, dannelsen af firnen og inddelingen af denne efter formen. Fortræffeligt er det følgende afsnit, hvor forfatteren gennemgår dalprofilet i alle dets aldersfaser og viser, hvorledes det influeres af vekslende lagstilling, bjergartsbeskaffenhed og niveauændringer af tektonisk art.

Derimod kommer forfatteren slet ikke ind på selve foldningsprocessernes betydning for alpebilledet, og det må betragtes som en